

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿۲﴾ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا

બારહા તમન્ના કરેંગે જિન્હોને કુફ્ર ક્રિયા, કિ કાશ મુસલ્માન હોતે (૨) ઉન્હેં હટાઓ, કિ ખાલે

وَيَتَسَلَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْآمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا

ઓર રહ સેહલે, ઓર મશગૂલ કર લે ઉન્હેં લમ્બી લમ્બી ઉમ્મીદ, તો જલ્દ હી ઉન્હેં મા'લૂમ હો જાએગા (૩) ઓર નહીં તબાહ ક્રિયા હમને

مِنْ قَرْنٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴿۴﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا

કોઈ આબાદી, મગર ઉસકા જાનાબુજા તકદીરકા લિખા થા (૪) કોઈ ઉમ્મત ન આગે બઢે અપને વક્તસે

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿۵﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ

ઓર ન પીછે હટે (૫) ઓર કુફ્રાર બકને લગે, કિ “એ વોહ જિસ પર નાઝિલ ક્રિયા ગયા હે કુરઆન,

إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿۶﴾ لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالسَّلَٰكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ

તુમ બિલાશુબહ ઝરૂર મજનૂન હો (૬) કયું નહીં લે આએ હમારે પાસ ફરિશ્તે, અગર

الصَّٰدِقِينَ ﴿۷﴾ مَا نُنْزِلُ السَّلَٰكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا

સચ્ચે હો” (૭) હમ નહીં નાઝિલ ફરમાતે ફરિશ્તોંકો, મગર ફેસલા દુરુસ્તકે સાથ. ઓર ફિર ન રહ જાતે ઉસ વક્ત

مُنْظَرِينَ ﴿۸﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَٰفِظُونَ ﴿۹﴾ وَلَقَدْ

યહ મોહલત પાએ હૂએ (૮) બેશક હમીને ઉતારા હે કુરઆન, ઓર બિલાશુબહ હમ હેં ઇસકે નિગેહબાન (૯) ઓર

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۰﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ

હમને રસૂલ ભેજા તુમસે પહલે અગલે શૈઓંમેં (૧૦) ઓર ન આતા ઉન તક કોઈ

رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۱۱﴾ كَذَلِكَ نَسْلُكُ فِي

રસૂલ, મગર વોહ ઉસકી હંસી ઉડાતે રહતે (૧૧) ઇસી તરહકી ચાલ હમ ચલા રહે હેં

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۲﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳﴾

ઇન મુજરિમોંકે દિલોંમેં (૧૨) વોહ ન માનેંગે યહ, ઓર ગુઝર ચુકી હે યહી રાહ અગલોંકી (૧૩)

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْزُجُونَ ﴿۱۴﴾ لَقَالُوا

ઓર અગર હમ ખોલ દેતે ઉન પર આસ્માની દરવાઝે, કિ દિન દો પહર યહ જાતે ઉસમેં (૧૪) તો ભી બકતે

إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ

કિ “હમારી નઝરબન્દી કર દી ગઈ હે, બલકિ હમ જાદૂકે મારે હેં” (૧૫) ઓર બેશક

جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝۱۶ وَحَفَظْنَاهَا مِنْ

بنایا ہم نے آسمان میں کئی بُرج، اور سجا دیا ہم نے اسے دیکھنے والوں کے لیے (۱۶) اور بنایا ہم نے اسے

كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِئٍ ۝۱۷ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَ شَهَابٌ

ہر شیطان مکرہ سے (۱۷) مگر جو چوس گیا سونے کو، تو پھیلا پکڑا اس کا دھڑکنے

مُبِينٌ ۝۱۸ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَكْبَدْنَا

شو'لے (۱۸) اور زمین کو ہم نے لمبی پھیلائی، اور گاڑ دیے ہم نے اس میں پہاڑ، اور ڈھالا

فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ۝۱۹ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ

اس میں ہر چیز موزون (۱۹) اور بنایا ہم نے तुम्ہارے لیے اس میں سامانِ زندگی،

وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِذَرِّعَيْنِ ۝۲۰ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ

اور دو ہتھیار ہیں (۲۰) اور اگر کوئی چیز ہے تو اس کے پاس اس کے ہاتھ میں ہیں،

وَمَا نُزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝۲۱ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاُنْزَلْنَا

اور نہیں ڈالتے ہم اسے مگر جانے بڑے انداز سے (۲۱) اور بھیجا ہم نے ہواؤں کو بادل کو بونول کرنے

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝۲۲ وَإِنَّا

آسمان سے، دیکر بربادی ہم نے بھونڈی سے پانی، دیکر سیراب کیا ہم نے तुम्ہیں اس سے۔ اور نہیں ہے तुم لوگ اس کے ہاتھ میں (۲۲) اور بے شک

لَنَحْنُ مُجِبُّوهُ وَإِنَّا لَنَاقِلُنَّ الْوَرِثَةَ ۝۲۳ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

ہم جواب دہ ہیں (۲۳) اور ہم ہی وارث ہیں (۲۳) اور بے شک جان لیا ہم نے

الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝۲۴ وَإِنَّا

آگے آنے والوں کو، اور پچھلے جان لیا ہم نے آگے آنے والوں کو (۲۴) اور بے شک

رَبُّكَ هُوَ يُحْشِرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝۲۵ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

تو تمہارا پروردگار ہی ہے جس نے تمہارا ہضم کیا (۲۵) اور پچھلے جان لیا ہم نے انسان کو

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝۲۶ وَالْجَاآنَ خَلْقَهُ مِنْ

لپکتی مٹی سے، بھاری سیالیاں گارے کی (۲۶) اور کھمبے جن کو پھینکا کر دیا تھا ہم نے پھلے کی، بے

قَبْلُ مِنْ تَارِ السُّومِ ۝۲۷ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ

پہلے سے تارِ سووم (۲۷) اور جبکہ جاتا دیا تھا तुम्ہارے پروردگار نے سارے فرشتوں کو، کہ بے شک میں پیدا کرمانے والا ہوں،

بَشَرًا مِّنْ صَلَاحٍ مِّنْ حَبَآءٍ مَّسْنُونٍ ﴿۲۸﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ

येडरे मोडरेवावे ईन्सानको बनकती मिट्टीसे, बूदर सियाहगाराकी (२८) तो जब मैंने उसको सुडोल कर दिया, और

نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿۲۹﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ

उसमें अपनी तरफसे जान डाल दी, तो उसके लिये गिर पड़ो सज्जद करते हुए (२९) युना-ये सज्जद किया सारे इरिशतोंने

كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۳۰﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۱﴾

सब मिल कर (३०) सिवा ईब्लीसके. ईन्कार कर दिया कि सज्जद करनेवालोंसे हो (३१)

قَالَ إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ لَمَّا كُنْتُ

इरमान हुआ कि “ऐ ईब्लीस, तुझे क्या हुआ ? कि सज्जद करनेवालोंसे न हुआ” (३२) बोला कि “मैं ऐसा

لَا سَجْدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَاحٍ مِّنْ حَبَآءٍ مَّسْنُونٍ ﴿۳۳﴾ قَالَ

नहीं, कि सज्जद करूँ ऐक बशरके लिये, जिसको पैदा इरमाया तूने बनकती मिट्टीसे, बढबूदर सियाहगारेकी” (३३) हुकम हुआ

فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ

“कि फिर तू निकल जा इस जन्नतसे, क्यूंकि तू बिलाशुबह मरदूह है (३४) और बेशक तुज पर ला’नत है कयामत

الدِّينِ ﴿۳۵﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۳۶﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

तक” (३५) बोला, “कि मेरे रब, तो फिर मोडलत दे मुझको उस दिन तक कि सब लोग उठाये जायें” (३६) ईशाद हुआ कि “मन्जूर

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿۳۷﴾ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۳۸﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا

है, तुझको मोडलत दी गयी (३७) वकते मा’लूमके दिन तक” (३८) बोला कि “परवरदिगारा यह जो बेराह

أَعُوذُ بِكَ لَأُنْزِلَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أَعُوذُ بِهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿۳۹﴾

रभा तूने मुझको, तो मैं आरास्ता दिभाविंगा गुनाहको उन्हें जमीनमें, और ऊपर गुमराह करूंगा मैं इन सबको (३९)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۴۰﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿۴१﴾

मगर तेरे वफादार मुज्लिस बन्दोंको” (४०) ईशाद हुआ, “यह है सीधा रास्ता मेरा (४१)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ

बेशक मेरे पुजारीयों पर तेरा कोई काबू नहीं, मगर जो गुमराहोंसे तेरा बन्द।

الْغَوِينَ ﴿۴२﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۴३﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ

बन गया (४२) और बेशक जहन्नम इन सबकी वा’दा कर्दा जगह है”..(४३).. उसके सात दरवाजे हैं.

لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝۴۷ اِنَّ السَّاقِيْنَ فِيْ جَدَّتٍ وَّ

ہر دروازے کے لیے ان کی ہڈی پارتیاں ہیں (۴۷) بیلانوں سے ادا کرنے والے، باغوں اور

عِيُوْنٌ ۝۴۸ اَدْخُلُوْهَا بِسَلَامٍ اٰمِنِيْنَ ۝۴۹ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ

چشموں (۴۸) اور ان کے دل سے (۴۹) اور ان کے دل سے

مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ۝۵۰ لَا يَسْهُمُ فِيْهَا نَصَبٌ

کینہوں، (۵۰) اور ان کے دل سے

وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ۝۵۱ نَبِيٌّ عِبَادِيْۤ اِنِّىْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۵۲

اور ان کے دل سے (۵۲) اور ان کے دل سے

وَاَنْ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ۝۵۳ وَنَبَّأَهُمْ عَنْ ضَيْفِ

اور ان کے دل سے (۵۳) اور ان کے دل سے

اِبْرٰهِيْمَ ۝۵۴ اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ۝۵۵ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ

کے مہمانوں کا حال (۵۵)۔۔ (۵۶)۔۔ جب وہ آئے، تو بولے کہ 'سلام'۔ جواب دیا کہ "واکرم میں تم سے

وَجَلُوْنَ ۝۵۶ قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ۝۵۷ قَالَ

دور رہے ہیں" (۵۷) سب بولے کہ "مات ڈریو، ہم آپ کو خوشخبری دیتے ہیں کہ ایک علم والے لڑکے کی" (۵۸) جواب دیا

اَبَشِّرْتُوْنِيْ عَلٰی اَنْ مَّسْنٰى الْكِبْرِ فَيَمُ تُبَشِّرُوْنَ ۝۵۹ قَالُوْا

کہ "کیا تم نے بشارت میں اس پر ہی ہے کہ میرا بڑا پاپا آ گیا؟ تو کس سبب سے مجھے دے رہے ہو؟" (۶۰) سب بولے،

بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقٰنِطِيْنَ ۝۶۱ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ

کہ "ہم نے خوشخبری آپ کو دی ہے کہ، تو نا اُمید نہ ہو جیو" (۶۱) جواب دیا کہ "کوئی نا اُمید ہوگا

مِّنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖۤ اِلَّا الضَّالُّوْنَ ۝۶۲ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا

اپنے پروردگار کی رحمت سے، مگر بے راہ لوگ" (۶۲) کہا، کہ "کیا کام ہے تمہارا اور

الرُّسُلُوْنَ ۝۶۳ قَالُوْا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۝۶۴ اِلَّا اِلٰى لُّوطٍ

فرشتوں" (۶۴) سب بولے، کہ "ہم (مجھے) آئے ہیں کہ جو لوگ مجرم ہیں" (۶۵) سب بولے، کہ "ہم (مجھے) آئے ہیں کہ جو لوگ مجرم ہیں"

اِنَّا لَنَجُوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۶۵ اِلَّا اَمْرًاۤ اَنْتَ قَدَّرْنَا ۝۶۶ اِنَّا لَنَجُوْهُمْ

ہم ان کو سب سے بچا لیں گے (۶۶) مگر ان کی اور بات، کہ تیرے کر دیا ہم نے کہ وہ پلے رہ جائے

الْغَابِرِينَ ۙ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ

والوں سے ہے” (۴۰) کیر جب آ گئے پانڈانے لوت میں فرشتے (۴۱) وہ لوہوہ “کی توہ لوہوہ

مُنْكَرُونَ ۖ قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبْشِرُونَ ۖ وَ

अजनबी कौम हो.” (४२) सब बोले, कि “हम आपके पास लेआये हैं जिसमें यह सब शक करते थे (४३) और

أَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۖ فَاسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ

हम आये हैं आपके पास हैसला बरछक के साथ, और बिलाशुबल हम ज़रूर सच्ये हैं (४४) तो निकाल ले जाँये अपने घरवालों

الَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ

को रातके कुछ रहते, और आप काढ़िलेके आबिरमें रहें, और आपमेंसे कोँ पीछे न किर, और यले जाँये जहाँका

تُؤْمَرُونَ ۖ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ

हुकुम दिया जाये” (४५) और हैसला सुना दिया था उन्हें इस मुआमलेका, कि रँन बिछडनेवाले काढ़िरोँको काट

مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ۖ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۖ

कर रभ दिया जायेगा सुबल करते करते (४६) और आये आबादीके लोग, भुश भुश (४७)

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُون ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا

लूतने कहा, कि “यह मेरे महमान हैं, तो मुँको तो रुस्वा न करो (४८) और अल्लाहको डरो. और मुँ

تُخْزَوْنَ ۖ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۖ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي

जलील न करो” (४८) सब बोले कि “क्या हमने तुमको रोक नहीं दिया है दूसरोंके बारेमें दबल देनेसे” (७०) जवाब दिया, कि “यह

إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ۖ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۖ

हमारी बेटियां हैं अगर तुम निकाह करो” (७१) तुम्हारी जानकी कसम, वोह बिलाशुबल अपने नशेमें मदहोश हैं (७२)

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۖ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهُمَا وَ

तो पकड लिया उनको बिँधाडने दिन निकलते (७३) तो कर दिया हमने उसको तहोबावा, और

أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ۖ

बरसाया हमने उन पर कंकरीले पत्थर (७४) बेशक रँसमें निशानियां हैं, कियाका शनासोंके लिये (७५)

وَإِنَّهَا لَسِيبِيلٌ مُّقِيمٌ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَ

और बेशक वोह चलते रास्ते पर वाकेअ है (७६) बेशक रँसमें ज़रूर निशानी है माननेवालोंके लिये (७७) और

وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۚ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۚ

और बेरुभी भरतो मुश्रिकोंसे (८४) बिबाशुबड डम तुम पर काफ़ी हैं ठहरेवालोंके लिये (८५)

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۚ وَكَأَنَّ

जो गढते हैं अल्लाहके साथ दूसरे मा'बूद, तो जल्द ही सब जान लेंगे (८६) और डम

تَعْلَمُ أَنَّكَ يَصِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

जूर जानते हैं कि तुम्हारा सीना तंग आ जाता है उनकी बकवाससे (८७) तो पाकी बयान करो अपने परवरदिगारकी डम्ह

وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۚ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۚ

के साथ, और सज्दा करनेवालोंसे रडा करो (८८) और पूजो अपने परवरदिगारको, यहाँ तक कि आ जाये तुम तक मौत (८८)

سُورَةُ النَّحْلِ ۙ ۱۶ مَكِّيَّةٌ ۚ ۱

सूरअे नडल मकिय्या

नामसे अल्लाहके बडा महरबान बग्शनेवाला

आयात १२८ रुकुअ १६

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

आया हीरमा है अल्लाहका हुकम, तो उसकी जल्दी न मयाओ. पाक है वोड अल्लाह और बुलन्द व बावा है उससे, जिसको सब शरीक बना रहे हैं (१)

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

वोड नाजिल करमाता है करिश्तोंकी सरापा रूड, वही ले कर अपने हुकमसे जिस पर याहे अपने बन्दोंसे,

أَنۢ أَنْذَرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونَ ۚ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ

कि डरा दो मेरे पैगामसे, कि कोई पूजनेके काबिल नहीं सिवा मेरे, तो मुजसे डरते रडा करो (२) पैदा करमाया आस्मानों और

الْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ

जमीनको ठीक. बडोत बुलन्द व बावा है उनसे जिन्हें यड शरीक बनाते हैं (३) पैदा करमाया इन्सानको अंक

نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۚ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا

कतरअे नाथीजसे, फिर वोड अब भुल्लम भुल्ला जगडालू है (४) और थोपाअे, उन्हें पैदा करमाया. तुम्हारे लिये उस

دِفًىٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۚ وَلَكُمْ فِيهَا جَسَالٌ حِينَ

में गिनी बिबास हैं और बोडतरे नकअ हैं. और उनके भा'जकी तुम भाते डो (५) और तुम्हारी उसमें शान है जब

تُرْجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۚ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّكُمْ

यरागाडसे शामकी लाते डो, और जब यरागाडकी तरफ ले जाया करते डो (६) और वोड उठाते हैं तुम्हारे भोज उस शहर तक, कि

تَكُونُوا بِلِغِيهِ إِلَّا شِقَ الْأَنْفُسِ ۖ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ⑥

તુમ વહાં ન પહોંચતે, મગર જાન જોખોંસે. બેશક તુમહારા પરવરદિગાર ઝરૂર બડા મહરબાન રહમવાલા હે (૭)

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوها وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا

ઔર ઘોડે ઔર ખચ્ચર ઔર ગધે કિ ઉન પર સવારી કરો ઔર શાન બનાનેકે લિયે. ઔર પૈદા ફરમાએગા જો તુમ

تَعْلَمُونَ ⑧ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَكُوشًا ⑨

લોગ અભી જાનતે હી નહીં (૮) ઔર અલ્લાહકા હે સીધા રાસ્તા. ઔર બા'ઝ રાસ્તે ટેકે હે. ઔર અગર વોહ

لَهْدَكُمْ أَجْعَلِينَ ⑩ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ

ચાહતા તો તુમ સબકો રાહ દે દેતા (૯) વોહી હે જિસને ઉતારા આસ્માનકી તરફસે પાની તુમહારે લિયે,

مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسَيُّونَ ⑪ يُثْبِتُ لَكُمْ بِهِ

કુછ તો પીનેકો હે, ઔર કુછ એસે પૌદોંકો જિસમેં જાનવર ચરાતે હો (૧૦) ઉગાતા હે તુમહારે લિયે ઉસ પાની

الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ⑫

સે ખેતીકો, ઔર ઝેતુન વ ખજૂર વ અંગૂર ઔર હર કિસ્મકે ફલકો.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑬ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાની હે ઉનકે લિયે જો ધ્યાન કરે (૧૧) ઔર મુસખ્ખર કર દિયા તુમહારે લિયે રાત ઔર દિનકો,

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهٖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

ઔર સૂરજ ઔર ચાંદકો, ઔર સારે તારે પાબન્દ હે ઉસકે હુકમકે. બેશક ઇસમેં ઝરૂર નિશાનીયાં હે

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑭ وَمَا ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ⑮ إِنَّ

ઉનકે લિયે જો સમઝબૂઝસે કામ લે (૧૨) ઔર જો પૈદા ફરમાયા તુમહારે લિયે ઝમીનમેં તરહ તરહકે રંગદાર. બેશક

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ⑯ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ لَآكُلُوا

ઇસમેં ઝરૂર નિશાની ઉનકે લિયે જો સબક લે (૧૩) ઔર વોહી હે જિસને કાબૂમેં કર દિયા દરિયા સમન્દરકો, કિ ઉસ

مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوهَا مِنْهُ حَبًّا تَلْبَسُونَهَا ⑰ وَتَرَى

સે ખાતે રહો તાઝા ગોશત, ઔર નિકાલતે રહો ઉસસે ગેહના જો પહનતે હો, ઔર દેખ હી

الْفَلَكَ مَوَآخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ⑱ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑲

રહે હો કિ કશ્તિયાં પાની ચીર કર ઉસમેં તેરતી હે, ઔર તાકિ તલાશ કરો ઉસકા ફઝલ, ઔર કિસી તરહ શુકગુઝારી કરતે રહો (૧૪)

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ

और गाड दिया जमीनमें पहाडोंको, वरना जमीन उगमगा दे तुम्हें, और नदियां, और रास्ते कि तुम अपना अपना

تَهْتَدُونَ ۝ وَعَلَيْتُ وَالنَّجْمُ هُمْ يَهْتَدُونَ ۝ أَفَسَوْفَ يَخْلُقُ

રાસ્તા પાતે રહો (૧૫) और बहोतसी अलामतें और तारेसे वोह रास्ता पडयान लेते हैं (१६) तो क्या जो पैदा करमाता है और

كُن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا

જો કુછ પેદા ન કરે, એક તરહકા હે? તો કયા તુમ સોચસે કામ હી નહી લેતે (૧૭) और अगर गिनती करनी चाहे अल्लाहकी ने'मतकी, तो

تُحْصَوها ۝ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَ

ઉન્હેં ગિન ન સકોગે. બેશક અલ્લાહ ઝરૂર મગ્ફિરત કરમાનેવાલા રહમવાલા હે (૧૮) और अल्लाह जानता है जो तुम छुपाओ और

مَا تَعْلَمُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ

જો એલાનિયા કરો (૧૯) और जिन्हें यह अल्लाहकी छोड कर मा'बूद पुकारते हैं, वोह नहीं पैदा कर

شَيْئًا وَهُمْ يُخْلُقُونَ ۝ أَمْ أَلِيتْ غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

સકતે કુછ, और वोह भुद पैदा किये गये हैं (२०) सब भे जान हैं जिन्होंसे नहीं हैं. और न वोह समज सके कि कब धरके

۝۱۲

يُبْعَثُونَ ۝ إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۝ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

લિયે ઉઠાએ જાએંગે (૨૧) तुम सबका मा'बूद भस ओक मा'बूद है. फिर भी जो न मानें आभिरतको

قُلُوبُهُمْ مُّكْرَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

ઉનકે દિલ નાકારા હે, और वोह मगडर हैं (२२) બિલાશુબહ અલ્લાહ તો ખ્વાહ મખ્વાહ જાનતા હે જો છુપા

مَا يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝ وَإِذَا

રખે और जो ऐ'लान कर दें. बेशक वोह नहीं पसन्द करमाता गुडरवालोंकी (२३) और जब

قِيلَ لَهُمْ قَاذًا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ لِيَحْبِلُوا

પૂછા ગયા ઉન્હેં, કિ કયા નાઝિલ કરમાયા તુમ્હારે પરવરિદગારને? સબ જવાબન બકને લગે કિ “અગલોંકી કહાનિયાં” (૨૪) ताकि लाहे रहें

أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ وَمِن أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ

અપને પૂરે બોઝ કયામતકે દિન. और उनके बोझ जिन्हें गुमराह करें

۝۱۳

يُغَيِّرِ عِلْمُ الْآسَاءِ مَا يَزِرُونَ ۝ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

બેઈસ્મીસે. ખબરદાર કિ બડા બુરા બોઝ લાદ રહે હે (૨૫) बेशक हांव यले जो उनसे पडलेके हैं,

فَأَيُّ اللَّهِ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ

તો અલ્લાહને લિયા ઉનકે બને બનાએ ઘરોંકો બુન્યાદસે, તો ગિર પડી ઉન પર છત ઊપરસે,

فَوَقَّعَهُمْ وَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۚ ثُمَّ يَوْمَ

ઔર આયા ઉન પર અઝાબ જહાંસે વોહ સમજે ન થે (૨૬) ફિર કયામત

الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ

કે દિન રુસ્વા કરેગા ઉન્હેં, ઔર ફરમાએગા કિ કહાં હેં મેરે શરીક ગઢે હૂએ, જિનકે લિયે તુમ ઝગડા

فِيهِمْ قَالِ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى

કરતે થે. બોલ પડે જિનકો ઇલ્મ દિયા ગયા હે, કિ બેશક રુસ્વાઈ આજકે દિન ઔર ખરાબી

الْكَافِرِينَ ۚ الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي الْأَنْفُسِ قَالُوا

કાફિરોંકી હે (૨૭) જિન્હેં ફરિશ્તોંને વફાત દી, ઇસ હાલમેં કિ વોહ અપને હી ઊપર અંધેર કરનેવાલે હેં, ફિર ઉન્હોંને

السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ

અપની બચતકી તરહ ડાલી, કિ હમ કોઈ ગુનાહ ભી નહી કરતે થે. હાં ક્યૂં નહીં ! અલ્લાહ ખુબ જાનતા હે જો કુછ

تَعْمَلُونَ ۚ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ

તુમ કરતે થે (૨૮) બસ અબ દાખિલ હો જાઓ જહન્નમકે દરવાઝોંમેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં, પસ કિતની બુરી

مَتَوًى الْمُنَكَّبِينَ ۚ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ

જગહ હે ગુરૂર કરનેવાલોંકી (૨૮) ઔર પૂછા ગયા ઉનસે જો ડરતે રહે, કિ કયા નાઝિલ ફરમાયા તુમહારે પરવરદિગારને ?

قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ

તો સબને જવાબ દિયા, કિ “ભલાઈ હી ભલાઈ.” જિન્હોંને ભલાઈકી, ઉન્હેં ઇસ દુન્યામેં ભી ભલાઈ હે ઔર દારે આખિરત

الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۚ جَدْتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

ઔર ઝ્યાદા બેહતર હે. ઔર કેસા અચ્છા હે ડરનેવાલોંકા ઘર (૩૦) હમેશગીવાલે બાગ, જિસમેં દાખિલ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۚ كَذَٰلِكَ

હોંગે, બેહ રહી હેં ઉસકે નીચે નહરેં, ઉનકે લિયે ઉસમેં હે જો ચાહેં. ઇસી તરહ ધવાબ

يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ۚ الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ

દેતા હે અલ્લાહ ડરનેવાલોંકો (૩૧) જિન્હેં વફાત દેતે હેં ફરિશ્તે ઇસ હાલમેં કિ વોહ પાકીઝા હેં.

يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾ هَلْ

કહેંગે “સલામતી હો આપ લોગોં પર. દાખિલ હો જાઓ જન્નતમેં જો તુમ નેકિયાં કરતે રહે” (૩૨) યહ કાફિર

يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ

લોગ નહીં ઇન્તિઝાર કર રહે હેં, મગર ઇસકા, કિ આ જાએ ઉનકે પાસ ફરિશ્તે, યા આ જાએ તુમહારે પરવરદિગારકા આખરી હુકમ. ઇસી

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا

તરહ કિયા થા ઉનકે પહલોંને. ઓર ઉન પર અલ્લાહને અંધેર નહીં કિયા, લેકિન વોહ ખુદ અપને

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۳﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ

ઊપર અંધેર કરતે થે (૩૩) તો મુસીબત બન ગએ ઉનકે લિયે ઉનકે ખુરે કરતૂત, ઓર ફાંસ લિયા ઉનકો

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۴﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ

જિસકી હંસી ઉડાતે થે (૩૪) ઓર કેહને લગે જિન્હોંને શિર્ક કિયા હે, અગર અલ્લાહ ચાહતા

مَا عِبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا

તો હમ મા'બૂદ ન બનાતે ઉસકો છોડ કર કિસીકો, ન હમ ઓર ન હમારે બાપદાદે, ઓર ન હમ અલ્લાહ

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ

કે મુકાબલેમેં હરામ બતાતે કુછ. ઇસી તરહ કરતૂત થે ઉનકે જો ઉનસે પહલે થે.

فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۳۵﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ

તો રસૂલોં પર નહીં, મગર એલાનિયા પૈગામ પહોંચા દેના (૩૫) ઓર બિલાશુબહ ભેજા હમને હર ઉમ્મત

أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ

મેં પૈગામ્બર, કિ પૂજો અલ્લાહકો, ઓર બચો શૈતાનસે. તો ઉનમેંસે

مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا

બા'ઝને રાહ પાલી. ઓર બા'ઝ વોહ, કિ ઠીક પડી ઉન પર ગુમરાહી. તો સૈર કરો

فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۳۶﴾ إِنْ

ઝમીનમેં, ફિર દેખો કિ કેસા અ-જામ હુવા ઝુટલાનેવાલોંકા (૩૬) અગર

تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا

તુમહેં લાલચ હે ઉનકી હિદાયતકી, તો ઉસમેં ભી શુબહ નહીં, કિ અલ્લાહ રાહ નહીં દેતા જો બેરાહ હો જાએ. ઓર નહીં હે

لَهُمْ مَن نُّصَرِّفُ ۖ وَأَقْسُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ

उनका कोई मददगार (३७) और कसम खा बैठे अल्लाहकी, भडे जोरकी कसम. “कि न उठायेगा

الله مَن يَمُوتُ بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا

अल्लाह जो मर जाये.” “हां क्यूं न उठायेगा,” इस पर वा’दा है बिल्कुल ठीक, लेकिन मोड़तेरे लोग नादानी

يَعْلَمُونَ ۚ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

करते हैं (३८) ताकि जाहिर करमा दे उन्हें वोह जिसमें वोह जगडते हैं, और ताकि जान दें

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ۚ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن

काहिर, कि वोह जूटे थे (३८) अस हमारा करमान किसी याहके लिये, जबकि हमने उसके वुजूदका ठरादा करमा लिया

نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللهِ مِنْ بَعْدِ

यही है, कि हम उसे हुकम देते हैं, कि ‘हो जा’ तो वोह हो जाता है (४०) और जिन्होंने हिजरतकी अल्लाहकी राहमें भा’द इसके

مَا ظَلَمُوا لِنُبُوَّتِهِمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ

कि मजलूम बनाये गये, जरूर हम हिकाना देंगे उनको दुन्यामें अच्छा. और बिलाशुबह आभिरतका पचाव भडोत भडा है...अगर

كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ وَمَا

ईल्मसे काम दें (४१) जिन्होंने सध्र किया, और अपने परवरहिगार पर भरोसा रभते हैं (४२) और नहीं

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ

भेजा हमने तुमसे पहले, मगर कुछ मर्दाने हक, कि हम वही करमाते रहे उनकी तरफ, तो दरयाफ्त किया करो ईल्मवालों

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ

से, अगर तुम भुद नहीं जानते (४३) रौशन दलीलों और किताबोंको. और नाजिल करमाया तुम्हारी जानिब कुरआनको,

لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۚ أَفَأَمِنَ

ताकि साफ़ बयान करदो लोगोंको जो उनकी तरफ उतारा गया, कि सोचसे काम दें (४४) तो क्या अमान

الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ

पा गये जो बुराईयोंके दांव खलते रहे उससे, कि धंसा दे अल्लाह उन्हें जमीनमें, या आ जाये

يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۚ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي

उझा पर अजाब, जहांसे उन्हें भयाव भी न हो (४५) या पकड ले उन्हें

تَقْلِبُهُمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۴۴﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَلَا

उनके खलते फिरतेमें, कि वोह तो अल्लाहको रोक सकते नहीं (४४) या पकड़ ले उन्हें दबाते दबाते, कि बिलाशुबह तुम्हारा परवरदिगार

رَبُّكُمْ لَرَّوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۵﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ

जइसे बड़ा महरबान रहम करमानेवाला है (४५) क्या उन्हें नहीं सूझता जो कुछ अल्लाहने पैदा करमाया अपनी मशियतसे? उन

يَتَفَيَّؤُا ظِلَّهِ عَنِ الْعَيْنِ وَالشَّمَائِلِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَهُمْ دُخْرُونَ ﴿۴۶﴾

के साथे जुके पडे रहते हैं दाहिने बाओं. अल्लाहका सजदा करते जलील व आजिज ढालमें (४६)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَ

और अल्लाह ढीका सजदा करते हैं, जो आस्मानोंमें है और जो जमीनमें हैं खलनेवाले और

الْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۴۷﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُدْرَتِهِمْ

सारे इरिशते, और वोह बडे नहीं बनते (४७) अपने परवरदिगारका भौंक छाये हैं अपने उपर,

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۴۸﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلْهَيْئِ اثْنَيْنِ

और वोही करते हैं जिसका उन्हें हुकम दिया जाये (४८) और इरमा दिया अल्लाहने कि न करार दो, मा'बूद दो.

إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَأَيُّمَا فَا رُهْبُونٌ ﴿۴۹﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

बस वोही है मा'बूद अकेला, तो मुजीसे उरा करो (४९) और उसीका है जो कुछ आस्मानों

وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاءُ أَفْعَادِ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿۵۰﴾ وَمَا يَكُمُ

और उसीनमें है. और उसीकी इरमांभरदारी हमेशा जइसी है. तो क्या अल्लाहसे गैरिख्यतवालेको उरा करोगे (५०) और जो भी तुम

مِنْ لَعْنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿۵۱﴾ ثُمَّ

पर कोई भी ने'मत है, तो अल्लाहकी तरफसे, इर जब पछोंचा तुम्हें नुकसान, तो उसीकी तरफ गिडगिडाते हो (५१) इर जब

إِذَا اكْتَسَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿۵۲﴾

उसने दूर कर दिया तुमसे जररको, तो तुममेंसे अक गिरोह है कि अपने परवरदिगारसे शिर्क करने लगता है (५२)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾ وَيَجْعَلُونَ

ताकि नाशुकी करें जो हमने दे रभा है उन्हें. अरइश तो रह सेह वो कुछ दिन... इर तो जइसी मा'बूम हो जायेगा (५३) और निकावते हैं

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْكُنَنَّ عَمَا كُنْتُمْ

हिस्सा उनका जिन्हें जानते भी नहीं उस रोजीसे, जो हमने दे रभी है. अल्लाहकी कसम, जइसे बाजपुर्स किये जाओगे, जो

કે લિયે હૈ દુખ દેનેવાલા અઝાબ (દુઃખ) ઓર નહીં નાઝિલ ફરમાયા હમને તુમ પર ઇસ કિતાબકો, મગર તાકિ વાઝેહ કર દો ઉન્હેં,

الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۱۳ وَاللَّهُ

જિસમેં વોહ ઝગડા ક્રિયા કરતે થે. ઓર હિદાયત વ રહમત ઉનકે લિયે જો માન જાએ (૬૪) ઓર અલ્લાહને

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي

ઉતારા આસ્માનકી સિમ્તસે પાની, ફિર ઝિન્દા ફરમા દિયા ઉસસે ઝમીનકો ઉસકે મર જાનેકે બાદ. બેશક ઇસ

ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّلْقَوْمِ لَّيْسَعُونَ ۝۱۴ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ

મેં ઝરૂર નિશાની હે ઉનકે લિયે જો કાન લગાએ (૬૫) ઓર બેશક તુમ્હારે લિયે ચોપાયોમેં સબક હે.

نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ۖ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَذِي الْفَرْثِ وَدَمٍ لِّبَنٍّ خَالِصًا

હમ પિલાતે હેં તુમ્હેં જો ઉનકે પેટોમેં હે, ખૂન ઓર ગોબરકે દરમિયાન દૂધ ખાલિસ.

سَائِغًا لِلشَّرِبِ ۚ ۝۱۵ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ

ખુશગવાર પીનેવાલોંકે લિયે (૬૬) ઓર ખજૂરકે ફલસે, ઓર અંગૂર, બનાતે હો

مِنْهُ سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْقَوْمِ لَّيَعْقِلُونَ ۝۱۶

જિસસે નશેકી થીઝેં, ઓર અચ્છી ખાનેકી થીઝેં. બિલાશુબહ ઉનમેં ઝરૂર નિશાની હે ઉનકે લિયે જો ગોર કરે (૬૭)

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ

ઓર સિખા દિયા તુમ્હારે પરવરદિગારને શહદકી મખ્ખીકે દલકો, કિ બના લિયા કર પહાડોંકો ઘર, ઓર

الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝۱۷ ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلُكِي

દરખ્તોંકો, ઓર જો છત છપ્પર બનાયા કરતે હેં (૬૮) ફિર ખાતી રહો હર કિસ્મકે ફલસે, ફિર ચલતી રહા કર અપને પરવરદિગાર

سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

કી બતાઈ રાહ પર સુબક. નિકલતી હે ઉસકે પેટોંસે પીનેકી થીઝ રંગ બિરંગકી, ઉસમેં

فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْقَوْمِ لَّيَتَفَكَّرُونَ ۝۱۸ وَ

શિફા હે લોગોંકે લિયે. બેશક ઉસમેં ઝરૂર નિશાની હે ઉનકે લિયે જો સોચસે કામ લે (૬૯) ઓર

اللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ

અલ્લાહને પેદા ફરમાયા તુમ્હેં, ફિર પૂરી ફરમાએગા તુમ્હારી ઉમ્મ... ઓર તુમમેં કોઈ હે કિ પલટા બિલાયા જાતા હે નાકિસ ઉમ્મકી તરફ,

لِكَىٰ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝۱۹ وَاللَّهُ

તાકિ ન જાને કુછ, જાન ચુકનેકે બા'દ ભી. બેશક અલ્લાહ ઇલ્મવાલા કુદરતવાલા હે (૭૦) ઓર અલ્લાહને

فَصَلِّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا

બઢોતી દી તુમહારે કુછકો, કુછ પર, રોઝીમેં. તો નહીં હેં જો બઢોતી દિયે ગએ

بِرَأْدَىٰ رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۖ

કિ લોટા દેં અપની રોઝીકો અપને ગુલામોં લોંડિયોં પર, યૂં કિ વોહ સબ ઉસમેં બરાબર બરાબર હેં.

أَفَبِعِزَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۚ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

તો કયા ઉન્હેં અલ્લાહ હીકી ને'મતસે ઈન્કાર હે (૭૧) ઓર અલ્લાહને બના દિયા તુમહારે લિયે તુમમેંસે

أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

જોડે, ઓર પૈદા ફરમાયા તુમહારે જોડોંસે બેટે ઓર પોતે નવાસે, ઓર રોઝી દી

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۖ أَقْبَالَ بَاطِلٌ يُّؤْمِنُونَ وَبِإِنْعَمَتِ اللَّهِ هُمْ

તુમહેં પાકીઝા, કયા વોહ ગલત બાતકો માન લેં ? ઓર અલ્લાહકી ને'મતકે નાશુકે

يَكْفُرُونَ ۚ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ

રહેં ? (૭૨) ઓર મા'બૂદ બનાતે હેં અલ્લાહકો છોડ કર ઉસે, જો નહીં માલિક હે ઉનકે લિયે

رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۚ ۝ فَلَا

રિઝૂકકા આસ્માનોં ઓર ઝમીનસે કુછ ભી, ઓર ન હો સકતા હે (૭૩) તો ન

تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ ۝ ضَرَبَ

ગઢા કરો અલ્લાહકે લિયે કુછ મિધલ. બેશક અલ્લાહ જાનતા હે ઓર તુમ લોગ નાદાન હો (૭૪) અલ્લાહને

اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ

એક કહાવત બયાન ફરમાઈ કિ એક ગુલામ મમ્લૂક હે, દૂસરેકી મિલક નહીં કર સકતા ખુદ કુછ, ઓર વોહ જિસકો હમને રોઝી દી

مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَفْقَهُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۖ هَلْ يَسْتَوُونَ ۖ

અપને કરમસે ખુબ અચ્છી, યુનાન્હે વોહ ખર્ચ કરતા હે ઉસસે છુપે ઓર ખુલે. કયા વોહ સબ બરાબર હેં ?

الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ

અલ્લાહકે લિયે હમ્દ. બલકિ ઉનકે બોહતેરે નાદાન હેં (૭૫) ઓર કહાવત બયાનકી અલ્લાહને દો શખ્સોંકી,

أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ ۖ أَيْنَمَا

ઉનમેં એક ગૂંગા, કુછ કામ નહીં કર સકતા, ઓર વોહ બોજ હે અપને માલિક પર, જિસ

وَاللّٰهُ

يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

समस्त बेजता है कुछ भलाई न लाओ. क्या यकसां है वोड ? और वोड, जो हुकम दे ठन्साइका,

وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۷۹ وَ لِلّٰهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

और वोड सीधे रास्ते पर है (७६) और अल्लाह हीका है आस्मानों और जमीनका छुपा ढका.

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى

और नहीं है क्यामतका मुआमला, मगर जैसे आंभकी जपक, या उससे भी करीबतर. बेशक अल्लाह हर

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۸० وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا

याहे पर कादिर है (७७) और अल्लाहने निकाला तुम्हें, तुम्हारी माओंके पेटोंसे, कि नहीं

تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۝۸१ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

जानते कुछ. और कर दिया तुम्हारे लिये कान और आंभें और दिल.

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۸२ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ

कि शुक्रगुजार हो (७८) क्या नहीं देखा उन्होंने परिन्दोंकी तरफ, कि काबूमें हैं इजाओ आस्मानियों,

السَّمَاءِ مَا يُسَكِّرُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

उन्हें नहीं रोके है, मगर अल्लाह. बेशक उसमें निशानियां हैं उनके लिये जो

يُؤْمِنُونَ ۝۸३ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَ جَعَلَ

मान जाओ (७९) और अल्लाहने बनाया तुम्हारे लिये घरोंको आरामगाह, और कर दिया

لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَ

तुम्हारे लिये चौपायोंकी भावोंसे ऐसे भेमे, कि हलके हलके हैं तुम्हारे सफरके दिन और

يَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۝۸४ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْقَالًا

मज्जिल करनेके दिन. और ठन जानवरोके तिन और रोंगटों और भावोंसे सामान.

وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝۸५ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَ

अस्वाभ कुछ दिन भरतनेका (८०) और अल्लाहने बनाया तुम्हारे लिये अपनी पैदा कर्दा चीजोंसे साओ, और बनाया

جَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَ جَعَلَ لَكُم سُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ

तुम्हारे लिये पहाड़ोंसे गुच्छे, और बनाया तुम्हारे लिये कुछ लिबास, कि तुमको गरमी

الْحَرَّوَسَرَائِيلَ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمُ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ

સે બચાએ, ઔર કુછ વિભાસ જો હિકાજત કરેં તુમહારી જંગમેં, ઈસ તરહ પૂરી ફરમાતા હૈં અપની ને'મતકો તુમ પર,

لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

કિ તુમ ફરમાં બરદાર હો જાવ (૮૧) ફિર ભી અગર ઉન્હોંને બેરુખીકી, તો ફિર બસ તુમ પર સાફ સાફ પહોંચા દેના હૈં (૮૨)

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

પહચાનતે હૈં અલ્લાહકી ને'મતકો, ફિર ભી ઈન્કાર કરતે હૈં ઉસકા ઔર ઉનકે બોહતેરે નાશુકે હૈં (૮૩)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ

ઔર જિસ દિન ઉઠાએગે હમ હર ઉમ્મતસે એક ગવાહ, ફિર ન ઈજાઝત દી જાએગી ઉન્હેં

كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, ઔર ન ઉન્હેં ઈતાબસે બચનેકો કહા જાએગા (૮૪) ઔર જહાં દેખ લિયા ઝાલિમોંને અઝાબકો, તો

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَ الَّذِينَ

અબ ન કમ કિયા જાએગા ઉનસે, ઔર ન મોહલત ઉન્હેં દી જાએગી (૮૫) ઔર જહાં દેખા બુત પરસ્તોંને

أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا

અપને બુતોંકો, તો લગે બોલનેકિ પરવરદિગારા યહ હમારે બુત હૈં, જિન્હેં હમ મા'બૂદ જાન કર

نَدَعُوهُمْ مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾

પુકારતે થે તેરે મુકાબલે પર. તો યહ બાત કેંક મારી ઉનકી તરફ ઉન્હોંને, કિ બિલાશુબહ તુમ લોગ ઝરૂર જૂટે હો (૮૬)

وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّكَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ قَاكُلُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

ઔર ડાલ દિયા ઉન્હોંને અલ્લાહકી તરફ આજ નિયાઝમન્દી, ઔર ગુમ હો ગયા ઉનસે જો ગઢા કરતે થે (૮૭)

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا

બેશક જિન્હોંને કુફ્ર કિયા ઔર અલ્લાહકે રાસ્તેસે રોકા, બઢા દિયા હમને ઉનકે અઝાબ પર

فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ

અઝાબકો, કિ ફસાદ મથાયા કરતે થે (૮૮) ઔર જિસ દિન ખડા કર હી દિયા હમને હર

أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا أَعْلَىٰ

ઉમ્મતમેં ઉન પર, ઉન્હીંકા એક ગવાહ, ઔર લાએ તુમકો ઉન સબ પર ગવાહ,

هُوَ لَا يُنَزِّلُ عَلَيْنَا مِثْلَ هَٰذَا ۖ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ بِرَبِّكَ ۖ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُدًى وَ

અહીં હમને ઉતારા હે તુમ પર કિતાબ, રૌશન બયાન હર ચીજકા, ઓર હિદાયત વ

رَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ

રહમત વ મુજ્દા મુસલમાનોકે લિયે (૮૮) બેશક અલ્લાહ હુકમ દેતા હે અદલ કરને ઓર

الْإِحْسَانَ ۖ وَإِيتَآئِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ

અહસાન કરને ઓર કરાબતવાલોંકો દેતે રહનેકા. ઓર રોકતા હે બેશર્મી ઓર

الْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ ۝۹۰ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ

બદી ઓર સરકશીસે, તુમ્હેં નસીહત ફરમાતા હે કિ તુમ ગૌર કરો (૮૦) ઓર પૂરા કિયા કરો

اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ ۖ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا ۖ

અલ્લાહકે અહદ, જબ ભી કોઈ અહદ તુમને કિયા હો, ઓર મત તોડો અપની કસમોંકો, ઈનકો મઝબૂત કરનેકે બા'દ,

قَدْ جَعَلْتُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۚ

જબ કિ બના દિયા તુમને અલ્લાહકો ઉન પર ઝામિન. બેશક અલ્લાહ જાનતા હે જો તુમ કરો (૮૧)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَضَتْ عُزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُرْبَىٰ ۖ

ઓર મત હો જાઓ ઉસ ઓરતકી તરહ, જિસને તોડ દિયા અપને કાતે સૂતકો ઉસકી મઝબૂતીકે બા'દ રેઝા રેઝા.

تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ

કિ બના રહે હો અપની કસમોંકો અપને બાહમી ફસાદકા હીલા, કિ એક પાર્ટી બદી જા રહી હે દૂસરી પાર્ટી

مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۖ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

સે. તુમ્હેં ઈસસે અલ્લાહ બસ આઝમાતા હે. ઓર તાકિ ઝરૂર ઝાહિર ફરમા દે તુમ પર કયામતકે દિન,

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

જિસમેં ઝગડા તુમ લોગ કરતે હો (૮૨) ઓર અગર અલ્લાહ ચાહતા, તો બના દેતા તુમકો એક ઉમ્મત,

وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَسْتَ لَنْ عَمَّا

લેકિન બેરાહ રખતા હે જિસે ચાહે, ઓર રાહ દે જિસે ચાહે, ઓર તુમ લોગ ઝરૂર બાઝપુર્સી કિયે જાઓ

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ۝۹۱ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ

ગે અપને કિયે કરતૂતસે (૮૩) ઓર મત બનાઓ અપની કસમોંકો અપને આપસમેં મહઝ હીલા, કિ ફિર કદમ

قَدْ مَرَّ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذَوُّقِ السَّوْءِ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ

ફિસલ જાયા કરે અને જમ જાનેકે બા'દ, ઓર તુમ ચખો બુરાઈકો, ક્યૂંકિ રોક દિયા તુમને અલ્લાહકી રાહ

اللَّهُ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا

સે, ઓર તુમહારે લિયે હો બડા અઝાબ (૯૪) ઓર ન લો અલ્લાહકે અહદકે ઇવજ કીમત જેસી

قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۵﴾ مَا

બેકદ્ર થીઝ, કિ બિલાશુબહ જો અલ્લાહકે પાસ હે, વોહ બહોત બેહતર હે તુમહારે લિયે, અગર દાના બનો (૯૫) જો

عِنْدَكُمْ يَنْقُذُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا

તુમહારે પાસ હે ચુક જાએગા, ઓર જો અલ્લાહકે પાસ હે બચા હી રહનેવાલા હે. ઓર હમ ઝરૂર દેંગે ઉન્હેં જિન્હોને

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا قِن

સબ્ર ક્રિયા ઉનકા ધવાબ. ઉનકે સબસે અચ્છે કામકે લાઈક (૯૬) જિસને કામ ક્રિયા લિયાકતવાલેકા

ذَكَرُوا أَنْتَنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ

મર્દ હો યા ઓરત, ઓર વોહ ઇમાનવાલા હે, તો ઝરૂર હમ ઉસે જિન્દા રખેંગે પાકીઝા જિન્દગીકે

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾

સાથ ઓર ઝરૂર હમ દેંગે ઉન્હેં ઉનકા ધવાબ, ઉનકે સબસે અચ્છે કામકે લાઈક (૯૭)

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۹۸﴾

તો જબ તુમ કુરઆનકી તિલાવત કરો, તો પનાહ માંગો અલ્લાહકી, શૈતાન મર્દૂદસે (૯૮)

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ

બિલાશુબહ નહીં હે ઉસકા કાબૂ ઇન પર જો ઇમાન લાએ, ઓર અપને પરવરદિગાર

يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۹﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَ ۚ وَ

પર ભરોસા રખે (૯૯) ઉસકા કાબૂ ઉન પર હે જો ઉસસે દોસ્તી રખે, ઓર

الَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۰﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ

જો અલ્લાહકા ઉસે શરીક ઠહરાએ (૧૦૦) ઓર જબ હમને બદલ દિયા એક આયતકો દૂસરીકી જગહ,

آيَةٍ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ

ઓર અલ્લાહ ખુબ જાનતા હે જો કુછ નાજિહ ફરમાતા હે, તો કાફિર લોગ બોલે, કિ તુમ બસ મનગઢત કરનેવાલે હો, બલ્કિ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ

उनके ओहतरें नादान हें (१०१) जवाब दो, कि “उतारा है उसको इहुल कुद्सने तुम्हारे

رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى

परवरदिगारकी तरफसे बिद्कुल हीक”, ताकि घाबित कदम कर दे उन्हें जो ईमान लाओ, और हिदायत व भुशामबरी

لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ

मुसल्मानोंके लिये (१०२) और हम भुब जानते हैं कि वोह बकते हैं, कि “उसको ओक बशर

بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا

सिभाता है,” उसकी ज़बान जिसकी तरफ जक मार कर लगाते हैं अजमी है, और यह

لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

जबान अरबी रौशन है (१०३) बेशक जो न मानें अल्लाहकी आयतोंकी, तो

لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي

नहीं राह देता उन्हें अल्लाह. और उनके लिये दुभ देनेवाला अजाब है (१०४) झूट तो बस वोह

الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ

गढ़ें, जो न मानें अल्लाहकी आयतोंकी. और वोही

هُمْ الْكَذِبُوتَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا

झूटे हैं (१०५) जिसने ईश्वर कर दिया अल्लाहका, उसकी मान जानेके बाद, बजुज उसके कि

مَنْ أْكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ

मजबूर किया गया है, और उसका दिल मुत्मईन है ईमान पर, लेकिन हां जिसने

شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَ

भोल दिया कुक्के लिये सीना, तो उन पर गजब है अल्लाहका. और

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ

उनके लिये बडा अजाब है (१०६) यह ईस लिये कि उन्होंने ईप्तिहार कर लिया दुन्यावी

الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۚ وَآتَى اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

ज़िन्द्गीको आभिरतके सामने. और बेशक अल्लाह नहीं राह देता कादिर कौमको

الْكُفْرَيْنِ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

(۹۰۹) वोड़ हें कि छाप लगा दी अल्लाहने उनके दिलों पर,

وَسَعَّرَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ ۱۰۸ لَا

और कान पर और आंखों पर. और वोही लोग गड़लतवाले हें (१०८) भ्वाड़

جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ ۱۰۹ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ

मभ्वाड़ वोड़ आभिरतमें यकीनन दीवाले हें (१०८) फिर बेशक तुम्हारा परवरदिगार,

لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا شَمَّ جُهْدُهُمْ وَأَوْ

उनके लिये जिन्होंने छिजतकी, भा'द उसके कि सताये गये, फिर जिहाद किया, और

صَبَرُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ ۱۱۰ يَوْمَ

सभ्र करते रहे, बेशक तुम्हारा परवरदिगार उसके भा'द अज़र भगिदरत इरमानेवाला बभ्शनेवाला है (११०) जिस दिन

تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ

कि आयेगा हर कसो नाकस अपने आप लउता जगउता, और पूरापूरा दिया जायेगा

نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ ۱۱۱ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

जो हर अकने कर रभा है, और उन पर जुल्म न डोगा (१११) और कडावत बयानकी अल्लाहने कि

قَرْيَةٍ كَانَتْ أَمْنَةً مَّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا

अक आभादी थी, अमन व धत्मीनानसे आती थी उसकी रोजी, हर

مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذٰقَهَا اللَّهُ

जगउसे बइरागत, फिर उसने धन्कार कर दिया अल्लाहकी ने'मतोंका, फिर यभाया उसे अल्लाहने

لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ ۱۱۲ وَلَقَدْ

भूक और भौंके लीबाससे, बढला उनके करतूतोंका (११२) और बेशक

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ

आ गया उनके पास रसूल उन्हींसे, तो जुटवाया उसे, युना-ये पकड लिया उन्हें अजाबने

وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ ۱۱۳ فَكُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلٰلًا

और वोड़ अंधेर मथा रहे थे (११३) पस भाओ जो रोजी इरमाया तुम्हें अल्लाहने, डलाव

طَيِّبًا ۖ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ لِيَآئِهِ

પાકીયા. ઔર શુક્ર ગુઝાર રહો અલ્લાહકી ને'મતસે, અગર ઉસીકો મા'બૂદ

تَعْبُدُونَ ﴿۱۱۳﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ

જાનતે હો (૧૧૪) ઉસને બસ યહી હરામ ફરમા દિયા તુમ પર, મુદાર ઔર ખૂન ઔર સુવ્વર

الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَسِنْ اصْطَرَّ غَيْرَ

કા ગોશ્ત, ઔર જો ઝબહ કિયા જાએ ગૈરલ્લાહકે લિયે. ફિર ભી જો નાચાર હો ગયા, ન

بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَلَا تَقُولُوا

સરકશ હે ઔર ન હદસે બઢા, તો બિલાશુબહ અલ્લાહ મઙ્ગિરત ફરમાનેવાલા બખ્શનેવાલા હે (૧૧૫) “ઔર મત કેહ દિયા કરો જો

لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا

તુમ્હારી ઝબાનેં જૂટ બકતી હે, કિ યહ હલાલ હે ઔર યહ

حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

હરામ, તાકિ ગઢો અલ્લાહ પર જૂટ.” બેશક જો લોગ ગઢેં

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۶﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ

અલ્લાહ પર જૂટ, નાકામ હે (૧૧૬) દુન્યામેં રહના કમ, ઔર ઉનકે

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا

લિયે દુબ દેનેવાલા અઝાબ હે (૧૧૭) ઔર જો યહૂદી હૂએ, હમને હરામ ફરમા દિયા થા ઉન પર જો હમ

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

પહલે ઝાહિર ફરમા ચુકે હેં તુમ પર. ઔર હમને ઉન પર કુછ જુલ્મ નહીં કિયા, હાં વોહી અપને ઊપર

يُظْلِمُونَ ﴿۱۱۸﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ

જુલ્મ કરતે થે (૧૧૮) ફિર બેશક તુમ્હારા પરવરદિગાર, ઉનકે લિયે જિસને બુરાઈકી નાદાનીસે,

ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

ફિર તૌબા કરલી ઈસકે બા'દ, ઔર લાઈક હો ગએ, તો બિલાશુબહ તુમ્હારા પરવરદિગાર ઈસકે બા'દ ઝરૂર

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۹﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ

મઙ્ગિરત ફરમાનેવાલા બખ્શનેવાલા હે (૧૧૯) બેશક ઈબ્રાહીમ થે ઈમામ, અલ્લાહકે પુજારી,

حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ مِنَ الشِّرْكِیْنَ ۚ ۱۲۰ شَاكِرًا ۖ لَا تَعْبُدِ إِلَّا اللَّهَ ۖ

સબસે અલગ થલગ, ઓર મુશ્રિકીનસે ન થે (૧૨૦) શુક્રગુઝાર અલ્લાહકી ને'મતોંકે, ચુન લિયા ઉનકો

وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ ۱۲۱ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ

ઓર રાહ દી ઉન્હેં, સીધે રાસ્તેકી તરફ (૧૨૧) ઓર દી હમને ઉન્હેં દુન્યામેં ભલાઈ.

وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّٰلِحِينَ ۚ ۱۲۲ تَمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَن

ઓર બેશક વોહ આખિરતમેં ઝરૂર લિયાકતવાલોંસે હેં (૧૨૨) ફિર વહી ફરમાઈ હમને તુમ્હારી તરફ, કિ પૈરવી

أَتَيْنَاكَ بِمِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الشِّرْكِیْنَ ۚ ۱۲۳ إِنَّمَا

કરો દીને ઈબ્રાહીમકી, સબસે અલગ હો કર. ઓર ન થે વોહ મુશ્રિકોંસે (૧૨૩) સનીયરકી

جَعَلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ

માન દાન ફર્જકી ગઈ હેં ઉન પર જિન્હોંને ઉસમેં ઝગડા કિયા થા. ઓર બેશક તુમ્હારા પરવરદિગાર ઝરૂર ફેસલા ફરમાએગા

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ ۱۲۴ أَدْعُرُّ إِلَى سَبِيلِ

ઉનકે દરમિયાન કયામતકે દિન, જિસ બારેમેં ઝગડા કરતે થે (૧૨૪) બુલાઓ અપને પરવરદિગારકી રાહ

رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

કી તરફ મઝબૂત તદબીર, ઓર અચ્છી નસીહતકે સાથ. ઓર બહધ કરો ઉનસે સબસે બેહતર અન્દાઝસે.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ

બેશક તુમ્હારા પરવરદિગાર, વોહ ખુબ જાનતા હે, કિ કોન બેરાહ હુવા ઉસકી રાહસે, ઓર વોહ ખુબ જાનતા હે

بِالْمُهْتَدِينَ ۚ ۱۲۵ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهِ ۖ

રાહ પાનેવાલોંકી (૧૨૫) ઓર અગર તુમ જુર્મકી સજા દો, તો એસી દો, જેસા જુર્મ તુમ્હારા કિયા ગયા હે.

وَلَيْنَ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّٰبِرِينَ ۚ ۱۲۶ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا

ઓર અગર તુમને સબ્રસે કામ લિયા, તો બિલાશુબહ વોહ બેહતર હે સબ્ર કરનેવાલોંકે લિયે (૧૨૬) તુમ સબ્ર કરો ઓર નહીં હે તુમ્હારા સબ્ર, મગર

بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰٓئِقٍ مِّمَّا يَكْفُرُونَ ۚ ۱۲۷

અલ્લાહકે કરમસે, ઓર ન રંજ કરો ઉનકા, ઓર દિલ તંગ ન હો ઉનકે દાંવ પેચસે (૧૨૭)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ ۚ ۱۲۸

બેશક અલ્લાહ હે ઉનકે સાથ જો ડરે, ઓર જો નેકિયોં કરનેવાલે હેં (૧૨૮)